

MAASLANDSE WIJNVRIENDEN

17 januari '97

CHATEAU BEYCHEVELLE .

Na Château Pichon Longueville Baron in de Pauillac-streek vorig jaar : nu een andere grote Appelatie Saint Julien , en wel specifiek Chateau Beychevelle , 4° Cru classé , doch die zeker de uitstraling heeft van een 2° Cru classé .

STREEK : de Haut-MEDOC , echt in het centrum van de Haut-médoc . De streek met de grote Cru's uit de classificatie van 1855 .

Saint-Julien is de enige herkomstbenaming in de haut-médoc die niet volledig de overeenkomst maakt tussen de appelatie van de wijn en die van de gemeentenaam : want de eigenlijke naam van de gemeente is Saint-Julien-Beychevelle . Blijkbaar te lang , alhoewel een geografische verwijzing naar de twee grindplateau's in dit gebied .

Zonder een premier cru in dit gebied bezit procentueel gezien : Saint Julien het grootste percentage Cru Classés , nl. 82 %
11 geclasseerde château's , jammer geen premier cru , maar wel vijf 2° cru classés .

Saint Julien : oppervlakte 750 ha (enkel Listrac en Moulis = kleiner)
productie 40 à 50.000 hl

Wij kozen voor deze degustatie : Château Beychevelle .
Waarschijnlijk het meest beroemde , jammer slechts 4° CC.

Wel een zeer rijke historie .

Reeds in de Middeleeuwen werd onder de graven van Foix-Candale wijn geexporteerd vanaf de haven gelegen op de plaats waar nu de tuin van het château zich bevind.

Het eerste Château werd gebouwd , onder graaf François de Foix-Candale , in 1565 .

Een kleine eeuw later : verbouwingen aan het centrale gedeelte van het château gedaan om te komen tot zijn huidige vorm .

Deze verbouwingen werden gedaan nadat de Hertog van Epemon en tevens admiraal van Frankrijk het als bruidsschat had verkregen . Er mag wel gesteld worden dat dit bouwwerk een parel van Médociaanse bouwstijl is.

Op dit ogenblik werd ook de huidige naam en het wapenschild aan het château gegeven .

Want de legende zegt dat de voorbijvarende schepen hun zeilen streken als eerbetoon aan de admiraal . Van het franse "baissez voiles " is later Beychevelle afgeleid .

In de 18e en 19e eeuw krijgt het château zijn definitieve en huidige vorm en komt het in handen van een aantal nakomelingen die stuk voor stuk hun stempel drukken op de uitbouw van de reputatie van het domein .

In deze eeuw is het vooral in de jaren zestig dat het domein grote wereldwijde bekendheid kreeg . Het is op dat ogenblik het toonbeeld van de ganse Médoc-streek , omwille van zijn verzorging , selectie en vinificatie . Het niveau van het wijnmaken is sindsdien merkbaar achteruitgegaan en kenners beweren dat het niveau van deze jaren moeilijk nog te bereiken zal zijn in de eerst komende jaren .

Waarschijnlijk een beetje omwille van de malaise wordt in het begin van de jaren '80 het château verkocht aan het GMF (Grands Millésimes de France) een verzekeringsmaatschappij die zich , hoe kan het ook anders , in 1989 associeert met een Japanse groep nl. Suntory .

Sindsdien is er weer een mooie kwaliteitsverbetering opgetreden .

Enkele cijfers over Château Beychevelle :

Oppervlakte : 90 ha waarvan de ondergrond vooral gekenmerkt wordt door de twee kiezelplateau's die deze streek typeren , samen met de alluviale afzettingen van de Gironde
later bij de bespreking van de wijnen door Paul zal hier zeker op teruggekomen worden .

Aanplant van 8.300 à 10.000 stokken per ha.

Gemiddelde ouderdom van de stokken : 25 jaar

Aanplant van : Cabernet-sauvignon : 60 %
Cabernet-Franc : 8 %
Merlot : 28 %
Petit Verdot : 4%

Oogst : manueel

Opvoeding op voor 60 % nieuwe eiken vaten gedurende 20 maanden

Gemiddelde productie : 589.000 flessen

Aanverwante AOC 's : - Amiral de Beychevelle - 2° wijn
- Brulières de Beychevelle (haut-médoc)

Door het feit dat in de jaren zeventig en tachtig nogal wat cru classés in Saint-Julien van eigenaar wisselden, en daardoor zowel in- als uitwendig gerenoveerd werden, kreeg de ganse streek een goede stimulans tot het aanbrengen van verfraaiingen en verbeteringen.

Visueel is Saint-Julien daarmee een van de meest aantrekkelijke en homogene herkomstbenamingen van Bordeaux geworden, iets wat voor de wijn natuurlijk reeds lang voorheen bestond.

De wijnen van Saint-Julien worden vrijwel allemaal gekenmerkt door charme, gratie en evenwicht, gecombineerd met sappig fruit en het nobele, vanille-achtige aroma van eikenhout. Qua stijl vormen ze de overgang tussen de vaak delicate Margaux en de krachtige Pauillacs. Zij hebben, zo zeggen sommige kenners, de verfijndheid van de één en de rijkdom van de ander.

Vandaar ook de vaak beweerde stelling dat de wijnen van Saint-Julien (net als de Margaux) het beste passen bij verfijnde en geraffineerde gerechten, terwijl de wijnen van Pauillac en Saint-Estephe beter samengaan met de stevige, robuuste schotels.

Paul : bespreking van ondergrond en vinificatie .

Waarna degustatie van een viertal wijnen, drie van Château Beychevelle en de vierde (ook koopwijn) de tweede wijn van Château Dauzac, een Margaux.

Wijnhandel van Dinter

Saint-Julien-Beychevelle

De gemeente Saint-Julien-Beychevelle bestaat uit twee woonkernen, het vroegere Beychevelle en het eigenlijke Saint-Julien. De twee communes hebben de bezoeker behalve de Chateaux en hun wijnen weinig te bieden. Alles lijkt hier om wijn te draaien; binnen de gemeentegrenzen bevinden zich 11 grands crus classés die 85 procent van de ongeveer 825 hectare wijngaarden bezitten. Er zijn bovendien nog enkele andere interessante chateaux. Onverbrekelijk met Saint-Julien is de naam van Henri Martin verbonden. Hij was niet alleen burgemeester-wijnbouwer, maar ook één van de oprichters van de wijnbroederschap Commanderie du Bontemps de Medoc et des Graves. Henri Martin is in 1991 overleden en de herinnering aan hem wordt in leven gehouden door een bronzen borstbeeld dat in het plantsoentje van Beychevelle staat, in de scherpe bocht langs de D2. Men houdt kennelijk nog steeds van hoffelijkheid in Saint-Julien, want de bezoeker die de gemeentegrens passeert, leest op een bord: *Passants, vous entrez dans le très célèbre et très illustre cru de Saint-Julien. Saluez. Saint-Julien is in omvang de kleinste appellation van de Medoc. Er is geen Premier Cru. In totaal zijn er 40 wijnbouwers actief. De wijnstijl varieert naargelang het chateau, maar als men zou willen generaliseren dan gebruiken proevers van Saint-Julien woorden als kwaliteit, consistentie en vooral concentratie. Een typische Saint-Julien is fijner dan een Pauillac en beter gestructureerd dan een Margaux. Op slechts één domein wordt een witte wijn gemaakt met name Chateau Talbot.*

Chateau Juillac

2e wijn van Chateau Léoville-Poyferré

2ème Grand Cru classé

Van het derde gedeelte (60Ha) van het grote Léovillebezit werd vorige eeuw gezegd dat er de beste wijn van de drie Léovilles (Barton-Las-Cases) werd gemaakt, maar het is door de andere voorbijgestreefd. De toestand veranderde in de jaren '80 toen Mo, sieur Didier Cuvelier de leiding overnam en een strengere selectie invoerde.